

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobce: **M. S.**
zastoupen JUDr. Mario Hanákem, advokátem
sídlem Poděbradova 1243/7, Ostrava

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 8. 2025, ve věci invalidního důchodu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Výše uvedeným napadeným rozhodnutím žalovaná potvrdila své rozhodnutí z 20. 5. 2025, kterým byla žalobci zamítnuta žádost o změnu výše o invalidního důchodu, neboť žalobce podle posudku posudkového lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPSZ“) z 19. 5.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

2025 je stále invalidní v prvním stupni. V námitkovém řízení vyšla žalovaná z posudku IPSZ ze dne 15. 8. 2025, podle kterého žalobce není invalidní, neboť jeho pracovní schopnost poklesla o 25%. K zániku invalidity došlo k 19. 5. 2025.

2. Žalobce s tímto nesouhlasil. Napadené rozhodnutí považuje za nezákonné z důvodu nesprávně posouzeného zdravotního stavu Institutem. Žalobce byl uznán invalidní dne 25. 3. 2021 pro zcela jiné onemocnění než pro onemocnění nervového syndromu. K tomu se posudkoví lékaři nevyjádřili.
3. Žalovaná ve svém vyjádření popsala dosavadní průběh řízení a uvedla, že na svých argumentech zcela setrvává.
4. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, tedy ke dni 28. 8. 2025 (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Ze správního spisu krajský soud zjistil následující skutkový stav.
6. Žalobce požádal dne 28. 4. 2025 o změnu invalidního důchodu pro zhoršení zdravotního stavu. Posudkový lékař IPZS dne 19. 5. 2025 dospěl k závěru, že žalobce je invalidní v první stupni. Jeho zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý pro rozhodující příčinu stav fokální demyelinizační neuropatie n. ulnaris v oblasti lokte vlevo, který podřadil pod kapitolu XIII, oddíl C položku 4e přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a pokles pracovní schopnosti podle tohoto zařazení stanovil na 45%. Přihlédl přitom k dalším onemocněním žalobce. Posudek vedl žalovanou k zamítnutí žádosti.
7. V námitkovém řízení zpracoval posudek posudkový lékař IPZS, oddělení pro námitkové a odvolací řízení. S prvostupňovým posouzením se neztotožnil. Za rozhodující příčinu žalobcova dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považoval stav po dekompresi nervů ulnaris v lokti oboustranně (vpravo 28. 11. 2024, vlevo 10. 11. 2023) s reziduální středně těžkou lézí nervu vpravo, vlevo středně těžkou až těžkou, s reziduální hypotrofií svalů ruky, vadným postavením 4-5 prstu, hypestezií v inervační zóně nervu, terén poúrazové deformace končetiny v oblasti lokte. Síla svalů předloktí vcelku přiměřená, taktilní hypestezie v inervační zóně ulnarisu, lehké oslabení ulna. svalů ruky. Významné omezení funkce pravé horní končetiny není deklarováno. Ostatní poruchy zdravotního stavu nejsou posudkově významné. Uzavřel, že lékař v první stupni nadhodnotil žalobcův stav. Podle námitkového posudkového lékaře poklesla pracovní schopnost žalobce pouze o 25%, když postižení zařadil do kapitoly XIII, oddíl C, položky 2c přílohy k vyhlášce š. 359/2009 Sb. Stav vyžaduje volbu vhodné profese, nikoliv invalidizaci.
8. Na základě tohoto posudku rozhodla žalovaná nyní napadeným rozhodnutím.
9. Krajský soud vzhledem k námitkám žalobce ohledně nesprávně zjištěného skutkového stavu nechal zpracovat posudek posudkovou komisí MPSV v Ostravě. Posudková komise v posudku ze dne 11. 12. 2025 ve znění jeho doplnění (opravy) z 5. 3. 2026 ve složení z předsedkyně komise, dalšího lékaře s odborností neurologie, dospěla k odlišným závěrům než posudkoví lékaři IPZS. Posudková komise žalobce vyšetřila, zohlednila operace, které Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

podstoupil, nové vyšetření EMG z 10. 12. 2025 a neurologické vyšetření z 25. 11. 2025, a dospěla k závěru, že žalobcovo rozhodující postižení jsou tzv. „úžinové syndromy“ s postižením obou končetin. Zařadila je do kapitoly XIII, oddíl C, položka 4e) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které je stanoveno rozmezí poklesu pracovní schopnosti 35%- 45%. Posudková komise zvolila dolní hranici 35%,

když jde o postižení obou rukou, a to s až středně těžkou poruchou funkce, stvrzeno EMG nálezem. Žalobce proto byl a je invalidní v prvním stupni.

10. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje Institutu posuzování zdravotního stavu. Pro účely soudního přezkumu zdravotní stav pak posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí (dále též „MPSV“); za tím účelem MPSV zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona o OPSZ). Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí, ve dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011–43).
11. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

12. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikovaný posudek a jeho doplnění. Z jeho obsahu vyplývá, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialisty s odborností neurologie. Posudek má všechny shora uvedené náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby. Odpověděla na všechny výhrady, které žalobce v žalobě vznesl. Ostatní onemocnění, kterými žalobce trpí, vzala v potaz, nicméně nemají vliv na pokles žalobcovy pracovní schopnosti. Vysvětlila svou volbu rozhodující příčiny žalobcova nepříznivého zdravotního stavu a dopady, které žalobcovo postižení na jeho pracovní schopnost má. Na základě tohoto posudku krajský soud zjistil, že pracovní schopnost žalobce poklesla o 35% .
13. Vycházejí z výše řečeného posudku, který je dle názoru soudu plně způsobilý k důkazu žalobcova zdravotního stavu ke dni napadeného rozhodnutí, dospěl soud k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní v prvním stupni podle § 39 odst. 2 písm. a) z. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, (dále jen „z. d. p.“), protože jeho pracovní schopnost poklesla o 35 %. Za tohoto stavu pak dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalované odpovídalo t. č. zdravotnímu stavu žalobce a je zákonné.
14. S ohledem na výše uvedené tedy soud žalobu seznal nedůvodnou a jako takovou ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
15. V řízení byla plně procesně úspěšná žalovaná, které však v souladu s ustanovením § 60 odst. 2 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo; procesně neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení nemá. Krajský soud nevyhověl návrhu žalobce na mimořádné přiznání náhrady nákladů řízení, které odůvodnil tím, že v důsledku nesprávného posudku posudkového lékaře v námitkovém řízení mu byl na tři měsíce invalidní důchod odejmut a nebyl by mu podle něj vrácen, pokud by nebyl zastoupen advokátem. Přiznat náhradu nákladů řízení procesně neúspěšnému účastníkovi řízení lze pouze za předpokladu důvodů zvláštního zřetele hodných v situaci, kdy účastník má ve věci alespoň částečný úspěch (§ 60 odst. 8 s. ř. s.). Krajský soud nepovažoval uvedené okolnosti za zvláštního zřetele hodné, protože mezi odejmutím invalidního důchodu a jeho opětovným vrácením a nynějším soudním řízením není s časového ani věcného hlediska přímá souvislost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

Ostrava 1. dubna 2026

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.